

Christel D'Heu, Bakre Karkosh en Jos De Schepper (v.l.n.r.) getuigen in Honderd, met naast hen theatermaker Bart Van Nuffelen. — © Dirk Kerstens

Honderd bewoners van Bisschoppenhoflaan op podium van Bourla: “Toneel over de achterkant van de stad”

Met *Honderd* schetst Martha!tentatief zondag in de Bourla een portret van de Bisschoppenhoflaan. Het toneelstuk dat in het najaar toert langs Antwerpse cultuurcentra is gevoed met verhalen van bewoners. “Door te repeteren hebben we onze burens leren kennen.”

Ilse Dewever

De straat is bijna 3 kilometer lang met huisnummers tot ver in de zeshonderd. Het Sportpaleis is vlakbij, de kathedraal gloort in de verte, maar zelf heeft de Bisschoppenhoflaan geen bezienswaardigheden. Het is een baan voor inkomend en uitgaand verkeer, zoals elke stad er wel een heeft. Een baan waar je niet per se wil komen, maar soms toch gewoon moet zijn. Het Antwerpse Martha!tentatief, dat zich voor theaterprojecten graag door de stad laat inspireren, neemt nu Deurne-Noord onder de loep. En zo kwam de Bisschoppenhoflaan in zicht. “Audiomaker Pauline Augustyn en ik zijn hier een jaar geleden neergestreken”, vertelt theatermaker Bart Van Nuffelen. “De eerste indruk die de straat nalaat is niet goed. Auto’s zoeven voorbij, soms lijkt de Bisschoppenhoflaan wel een autostrade. Overal is er zwerfvuil en je voelt de ellende en armoede. Op luttele kilometers van het glorieuze centrum is dit de achterkant van de stad. Alsof deze straat er zo moet bij liggen, zodat de rest van Antwerpen kan floreren.”

Slechte huisvesting

Martha!tentatief keek goed rond, maar sprak ook met tientallen bewoners van de Bisschoppenhoflaan. Bakre Karkosh (55) is een van hen. “Ik ben 9 jaar geleden Syrië ontvlucht wegens de oorlog. Alles was hier anders: de school, het weer... Ik voelde mij als herboren. Nu is mijn situatie slechter dan toen. Alles is zoveel duurder geworden.”

“Binnen een half jaar moet ik uit mijn appartement, maar als ik ga kijken voor andere huisvesting, vraagt de huisbaas steevast naar een jobcontract. Ik heb meermaals geprobeerd om te werken, maar mijn gezondheid laat het niet toe. Intussen doe ik wel al acht jaar vrijwilligerswerk, maar dat telt voor de overheid niet. Ik ben bang dat, als er niet vlug een oplossing komt, ik op straat moet slapen. Ik begrijp niet waarom men hier zo'n rigide systeem hanteert. Dit is Europa, niet Afghanistan.”

Bakre is blij dat zijn verhaal bij monde van zangeres Slongs en rapper Scale zondag ten berde wordt gebracht in de Bourla. Ook voor Jos De Schepper (73) en Christel D'Heu (60), een gepensioneerd dokwerker en een zorgkundige, voelt de aandacht van de theatermakers als een hart onder de riem.

“Ik liep Pauline tegen het lijf op de hondenwei”, vertelt Jos. “Ik ben nogal introvert, maar zij had zoiets ontwapenend dat ik haar thuis inviteerde en vertelde over het kruis dat ik al bijna veertig jaar draag. Ik heb mijn zoon verloren bij een ongeval op 23 augustus 1987, een dag voor hij elf zou worden. Het doet me goed dat via dit toneelstuk ons verhaal gedeeld wordt met een publiek. Ik zie dat als een eerbetoon. Zelf praat ik zelden over mijn zoon, maar er gaat geen dag voorbij dat ik niet aan hem denk.”

“Ik heb mijn zoon verloren bij een ongeval op 23 augustus 1987, een dag voor hij elf zou worden. Het doet me goed dat via dit toneelstuk ons verhaal gedeeld wordt met een publiek. Ik zie dat als een eerbetoon” - Jos De Schepper, bewoner Bisschoppenhoflaan

In *Honderd* komen getuigenissen van veertig bewoners van de Bisschoppenhoflaan aan bod. Voor de première zondag in de Bourla stappen er uitzonderlijk honderd bewoners het podium van de schouwburg op. In de herfst gaan 'spreekbuizen' Slongs en Scale met de productie op tournee. “Het viel ons op hoeveel mensen in dienstbare beroepen hier wonen”, zegt Van Nuffelen. “Poetsvrouwen, vuilnismannen, bus- of tramchauffeurs, kortom, mensen die de stad doen draaien. Helaas ontbreekt hier elk gemeenschapsgevoel. In de straat is ook maar één café. Ruimte voor de bewoners om samen te komen is er nagenoeg niet. Toch bloeien er aan de Bisschoppenhoflaan naast triestige, ook schone verhalen. Velen hebben hier hun eerste stekje gevonden. En sommigen wonen hier echt graag.”

Zoals Christel en haar man Jos. “Aan de achterzijde van ons gebouw hebben wij van het lawaai van de baan weinig last. In onze tuin hebben we zelfs een jacuzzi geïnstalleerd. Sinds we hier drie jaar geleden zijn komen wonen, hadden wij met niemand contact, maar via dit project hebben we onze burens leren kennen. De Bisschoppenhoflaan mag dan op het eerste gezicht een anonieme baan lijken, op deze puinhoop bloeien op menselijk vlak vaak ook mooie verhalen.”

'Honderd', 16/6, Bourla, Antwerpen. Tournee langs Antwerpse cultuurcentra vanaf 21/9.
www.marthatentatief.be

Zangeres Slongs geeft de verhalen in Honderd een stem. — © frederik beyens